

Anotace

Obecná představa, že dějiny starověkého Izraele korespondují s biblickými dějinami a jejich chronologií byla ve světle moderní archeologie a biblické kritiky nabourána do té míry, že je dnes upírána historická realita příběhům praotců, exodu, násilného dobytí Kanaanu a dalších biblických vyprávění, včetně reálií Davidova království. Máme tedy dvoje rozdílné dějiny starověkého Izraele: dějiny *skutečné*, jejíž rekonstrukci poskytuje moderní historická věda, a dějiny *biblické*. První část této práce podává moderní rekonstrukci dějin starověkého Izraele, opřenou o interní, biblickou, evidenci a externí, archeologická, data. Na pozadí této *skutečné* historie jsou sledovány proměny historického společenství kolektivně označeného jako Izrael. Zároveň jsou biblické dějiny uvedeny do vztahu ke skutečným dějinám jako jejich specifická interpretace, vyjadřující sebepochopení tohoto společenství nabyté v jisté historické epoše. Dále, zpochybněním historicity Davidova království jakožto historického spojení mezi severním a jižním královstvím odpadá institucionální základ pro jakoukoli společnou identitu izraelské a judské populace. Objevuje se tedy otázka, jak je možné, že se „Judsko stalo Izraelem“, tj. vztáhlo na sebe toto kolektivní označení. Druhá část této práce se snaží na tuto otázku odpovědět a zároveň se pokouší nalézt historickou epochu, ve které se tento posun judské sebeidentifikace mohl realizovat. Konečně, třetí část práce je zaměřena na proměny pojetí Izraele v Bibli samé; tyto proměny jsou sledovány na základě proměn cílového společenství smlouvy v průběhu biblických dějin. Tato poslední část je stručná a slouží jako nástin budoucí možné další práce k tomuto tématu.